

Løssalg: 52,50 kr.

ISSN 1904-6375

DANSKE POTTEMAGERE

Medlemsblad for Dansk Pottemagerforening af 1894

**HUSK TILMELDING TIL
TEPOTTE-WORKSHOP!
OPSLAG PÅ NÆSTE SIDE**

LÆS OM

**"TEPOTTER I
TRÆNGSEL" -
FORENINGENS
NYE SATSNING!**

Nr. 31

juli 2012

www.danskepottemagere.dk

TEPOTTE-WORKSHOP

LØRDAG DEN 08. SEPTEMBER FRA KL. 12.00

OG SØNDAG 09. SEPTEMBER - så længe energien rækker.

Afholdes på

ASKEL KROGS VÆRKSTED

**VESTERGÅRDSVEJ 48, STRANDBY
9640 FARSØ**

Det bliver en praktisk ”fingre i leret” arbejdsweekend, hvor alle de grundlæggende teknikker til at lave en tepotte kan prøves af og diskuteres.

Arbejdsformen: (der kommer ikke underviser udefra)

**Vi underviser hinanden i det, vi er gode til
Vi lærer af hinanden, giver respons, får inspiration**

**Hvad skal der til for, at en tepotte fungerer?
Grundlæggende krav til udformning og design**

Workshopomkostninger og måltider betales af foreningen

Overnatning arrangeres efter aftale med deltagere for egen regning.

TILMELDING: SEND MAIL TIL

mail@asaapotter.dk

eller ring til Finn Risom på 98 15 75 55

INDHOLDSFORTEGNELSE

Formandens leder	Side 2
Spændende seminar	Side 2
Generalforsamlingsweekenden	Side 3
Diskrimination på Formland	Side 9
Tepotter i trængsel	Side 9
Cvr.nr. og medlemskab	Side 11
Udstillinger på Grimmerhus	Side 11
Ansøgning til Grimmerhus	Side 11
Annoncer	Side 12

Sidste frist for indsendelse af artikler, læserbreve, annoncer, kommentarer, ris og ros er:

1. OKTOBER 2012

Næste udgave af Danske Pottemagere udkommer i oktober 2012

Ansvarshavende redaktør:

Meike Diederichsen
Malling Bjergetvej 66
8340 Malling
meikeskeramik@hotmail.com
Tlf: 26 37 78 30

FORMANDENS LEDER

Af Finn Risom

GOD SOMMER OG GODT SOMMERSALG

Efter generalforsamlingen i marts har vi i bestyrelsen planlagt efterårsaktiviteter. Den vigtigste er iværksættelsen af projekt "tepotter i trængsel", hvor indbydelsen til tepotteworkshop findes i dette nummer af bladet. I år skal vi ikke kun have et efterårstræf, hvor vi besøger andre der kan. Vi skal selv have hænderne i leret.

Indbydelsen til en kørselv-tur i august til et tysk pottemagermarked i Oldenburg er sendt ud per mail og har haft begrænset tilslutning. Men en rapport derfra kan sikkert blive til inspiration for en bredere kreds.

Den nye folder om foreningen, som blev sendt ud i foråret, har endnu ikke resulteret i nye medlemmer. Vores udgangspunkt er, at alle kender mindst en kollega, der burde være medlem af foreningen. Brug folderen!

I den keramiske verden er en vigtig begivenhed den store ombygning af Grimmerhus, som nu sættes i gang. Forhåbentlig kan pottemagerne være blandt de første der får lejlighed til at opleve det ny Grimmerhus.

SPÆNDENDE SEMINAR

"Den keramiske glød" - Keramikseminar den 18. august 2012 på Kulturcentret Kiers Gaard, Højer
Fra kl. 9.30 -16.00.

Helt udover det sædvanlige vil tre af Danmarks mest anerkendte keramikere holde forelæsninger netop den dag: Aage Birck, Louise Hindsgavl og Claus Domine Hansen.

Alle tre keramikere er aktive og anerkendte både på den nationale og den internationale kunstscene. De er repræsenteret på flere danske og udenlandske museer og har fået flere kunstpriser og kunstlegater. Keramikseminariet henvender sig til professionelle kunstnere og kunsthåndværkere, samt til andre med interesse for keramik.

Keramiker Aage Birck

Aage Birck vil give en kronologisk gennemgang af de efterhånden mange områder inden for keramikken, som han og hustruen, kunstneren Heidi Gutman Birck har været involveret i, både med en kunstnerisk og en teknisk indfaldsvinkel. Disse indbefatter offentlige udsmykninger, skulpturer, unika, som er drejet, støbt og pladebygget i keramik, tegl og bronze. Med den tekniske indfaldsvinkel vil han

bevæge sig inden for glasurområdet og brændinger i fx el - og gasovn, saltglasurovn samt muffelbrænding. Læs mere om Aage Birck og Heidi Gutmann Birck på: www.birck-keramik.dk

Keramiker Louise Hindsgavl

Louise Hindsgavl vil holde en forelæsning, hvor hun tager udgangspunkt i egen produktion og sine originale og humoristiske værker. Louise arbejder mest i porcelæn og anvender flere keramiske teknikker – som fx drejning, modellering, støbning og pladeteknik. Louise vil gerne med sin keramik have os til at opleve eventyrets mangfoldighed og stimulere vores fantasi. Læs mere om Louise Hindsgavl på: www.louisehindsgavl.dk

Keramiker Claus Domine Hansen

Claus Domine Hansen er bl.a. forfatter til fagbogen "Håndbogen i Studiekeramik". Foredraget er en præsentation af hans arbejde omkring udformning og udstilling af de 4 installationer "Fossiler", "Havblomster", "AntiAir" og "All you need is...love" inspireret af jord, vand, luft og ild. Udstillingerne er i høj grad udarbejdet som stedsspecifikke installationer, hvor rum og historie inddrages i udstillingsdesignet med det mål at skabe et samlet koncept indadtil, der udadtil virker i en større kontekst. Udover at de enkelte værker præsenteres i deres færdige form, giver foredraget ligeledes indsigt i den kunstneriske proces. Læs mere om Claus Domine Hansen: www.domine.dk

Pris for alle tre forelæsninger: 575 kr. pr. person som inkluderer lækker frokostbuffet fra Højer pølser og sønderjysk kaffebord. Drikkevarer er ikke inkluderet, men kan købes på stedet. Der vil være mulighed for overnatning på Kulturcentret Kiers Gaard for et tillægsbeløb på 100 kr. (pr. person), for 2 og 4 sengs værelser, 150 kr. for eneværelse (pr. person). Læs mere om Kulturcentret Kiers Gaard: www.kiers-gaard.dk

Tilmeldingsfrist er den 3. august 2012. Men ring og hør, om der skulle være flere ledige pladser også efter den 3. august. Tilmelding er bindende. Du er tilmeldt, så snart du har overført 575 kr. ind på Kulturcentrets Kiers Gaards konto: Reg.nr.7910 kontonr.2911769 Skriv navn og mailadresse ved tilmelding, så sender vi Keramikseminariets program til dig hurtigst muligt efter tilmeldingen.

Vi glæder os meget til at afholde "Keramik Seminariet" og håber det bliver en tilbagevendende succes. Har I spørgsmål, er I velkommen til at kontakte os, bedst på: malenehansen73@hotmail.com eller på mobil: 22 48 77 63 (Efter kl. 18.00)

De bedste hilsner

Birger Sandbjerg Hansen og Malene Hansen
Initiativtager/tilrettelægger i samarbejde med Folkeuniversitetet og Kulturcentret Kiers Gaard.

GENERALFORSAMLINGS- WEEKENDEN I MARTS

I år startede generalforsamlingsudflugten i Kongens Lyngby, hvor deltagerne skulle mødes i Damhuset, en gammel, hæderkronet kunsthåndværksbutik. Den har til huse i et over 300 år gammelt,

gult hus lige ned til Mølleåen, som tilbage i 1976 blev reddet fra nedrivning ved at blive overtaget af et kunstnerkollektiv. Kunsthåndværkerne indrettede værksteder i den længe, der vender ud til Mølleåen, og butikken blev, som nu, anbragt i forhuset ud til hovedgaden. Frem til 2000

drev de forskellige kunsthåndværkere butikken med skiftende held. Så overtog Karina Skibby ledelsen og formåede at give stedet den nødvendige kontinuitet og en tydelig linje med fokus på dansk kunsthåndværk af høj kvalitet.

Priserne er således pebrede, men kundekredsen har tilsyneladende råd, i hvert fald var der da andre folk i butikken end pottemagerne. Der var rigtig mange fine keramikting, foruden glas og tekstil, ja, til vores fornøjelse var det faktisk keramikken, der fyldte mest på hylderne. For os var det interessant at se, at der i høj grad er modetendenser, også inden for keramikken. Således var der i udstillingen sammensat grupper af produkter, der matchede rigtig godt i både form og farve, men de enkelte varer var fremstillet i helt forskellige værksteder. Der var bare så mange fælles træk - fx de lyse, lette farver i gult, blå og grønt.

Karina Skibby var ikke selv til stede, men vi fik at vide, at hun faktisk er ved at afhænde butikken, der så skal vende tilbage til kollektiv drift. Det bliver spændende at se, om en fælles ledelse kan fastholde ånden og kvaliteten i butikken. Det var i hvert fald et rigtig hyggeligt sted, især den lyse træveranda, der hænger ud over åen, lige der hvor vandet kommer susende ud af slusen og har dannet en lille sø.

Solen skinnede, så efter besøget satsede vi på at kunne spise vores sandwicher ude i det fri. Over for Damhuset er der et stort offentligt anlæg ned til vandet, hvor Mølleåen er dæmmet op, så den danner en mindre sø, og her var det hyggeligt at samles (dog også lidt blæsende, det var jo trods alt kun begyndelsen af marts!).

Men vi skulle videre til arrangementets ubestridte hovedattraktion: besøget hos "Bjørnen i det Blå Hus" - Bjørn Wiinblads hus og værksted, der også ligger i Lyngby. Vi skulle altså ikke køre særlig langt og kunne bruge parkeringspladsen ved det kendte friluftsmuseum, der ligger lige overfor.

Vores guide,
René

Det er seks år siden den verdenskendte kunstner og keramikker Bjørn Wiinblad døde, og nu er det ved at lykkes for en lille flok ildsjæle at omdanne

hans hus og værksted til et levende museum. En af disse ildsjæle er René, der tog imod og stod for rundvisningen. Han bor med sin kone i et anneks på grunden og har været med i Bjørn Wiinblads fantastiske karriere næsten fra start til slut. Derfor kunne han fortælle de mest utrolige historier.

Rundvisningen startede i husets værkstedsafdeling. Her havde to malerdamer taget plads, for det er tanken, at værkstedet igen skal producere den karakteristiske Wiinblad-keramik, i hvert fald den del der består af tinglaseret blåler med både blå og

kulørt penseldekoration. Arbejdet var ikke for alvor kommet i gang, og man kan såmænd godt forstå, at det er en ordentlig mundfuld at skulle puste liv i et værksted, der i den grad har levet med og af dens afdøde mesters personlighed. Det må være det rene detektivarbejde at finde tilbage til de arbejdsgange og produktionselementer, der ligger gemt i værkstedets rum og kroge. Man fik lidt en følelse af at komme ind i et Torneroseslot, hvor alt var faldet i søvn, da Wiinblad døde. René bekræftede da også, at der overhovedet ikke var blevet pillet ved noget i de forgangne seks år, og at arbej-

det med at "genopfinde" Bjørnens værksted og produktion først lige var begyndt. Der var rigtig mange halvfabrikata, alt muligt værktøj, bøtter med og uden indhold, skitser, andensortering, småting og store ting alle vegne. Lidt støvet var det også, det hele, men samtidig havde der tydeligvis været en vis orden bag alting, som det nu gælder om at finde tilbage til.

Fra værkstedet fik vi lov til at bevæge os over i Privat, der befinder sig i samme bygning. I overgangen mellem værkstedet og den private afdeling havde Bjørn Wiinblad placeret sit eget arbejdsværelse, hvor han havde et stort skrivebord ved vinduet, indrammet af skabe og hylder med malergrej, inspirationskilder og nips. Det var ganske overvældende at stå her, for det virkede grangiveligt som om, han lige var gået til frokost og ville arbejde videre, så snart han vendte tilbage.

Så krydsede vi entreen ud til hovedindgangen, og derfra måtte vi ikke længere tage billeder, for nu begyndte privatpersonen Bjørn Wiinblads bolig. Og havde vi i værkstedet kunnet få en fornemmelse af et Torneroseslot, blev vi her for alvor budt indenfor i en fortryllet verden.

Bjørn Wiinblad havde åbenbart været en ganske særlig person på mange måder: gavmild, excentrisk, verdensfjern, lidenskabelig, morsom, hyggelig, pertentlig, musikalsk, genial - og så en samler for Vorherre. Til vores store fryd havde meget af hans samlerlidenskab været rettet mod keramik, samlingen fyldte det meste af hans private hjem, og vi fik lov til at se det hele. Det var ganske enkelt en fantastisk oplevelse!

i blå og hvidt. Rundt om det mørkeblå loft løb en blondekant af hvid-blå fliser, der dannede rammen for de mange genstande i hvidt og blå, der var udstillet i vinduerne, på væggene og i de fine glaskabe. Det store, runde spisebord med de mange stole var selvfølgelig specialfremstillet til stuen. Det samme var messinglysekronen og alle messinglysestagerne rundt omkring - Bjørn Wiinblad foretrak levende lys til sine fine middage.

Der var mange smukke, og helt sikkert også kostbare historiske genstande i monterne, men René forsikrede os om, at værdien i penge på ingen måde var afgørende for Bjørn Wiinblad. For ham var æstetikken det vigtigste. Han kunne sagtens finde på at stille en ting fra IKEA ved siden af en uvurderlig antikvitæt, bare de begge var smukke at se på.

Efter stadsstuen gik vi ovenpå. Førstesalen er udnyttet i hele husets længde, så der var plads til ret så store stuer og værelser til den Wiinbladske samling. Heroppe faldt vi i svime over de fineste stykker kinesisk porcelæn og stentøj, ja, i det hele taget keramik fra det meste af verden. Igen var møblerne, både hylder, sofaer og borde, specialfremstillet til Wiinblad. Den imponerende bogsamling var pertentligt delt alfabetisk op efter sprog og forfatter og viste tydeligt, at Bjørn Wiinblad var en ualmindelig begavet mand, der var flydende på adskillige fremmedsprog.

I disse vidunderlige omgivelser foldede René for alvor sit fortælletalent ud. Vi fik den ene utrolige episode fra Bjørn Wiinblads liv efter den anden, for René havde været med hele vejen. Det er faktisk umuligt at yde fortællingerne retfærdighed på skrift, men vi har fået en personlig beretning fra et af vores medlemmer, der også har oplevet Bjørn Wiinblad i virkeligheden.

Signe Northroup skriver: "Grethe Lindblad og jeg havde et lille fælles værksted i en garage bag Lyngby Hovedgade i den meget fjerne fortid – ca. år 56-57. En gang blev vi inviteret til frokost hos Bjørn, som altid var så gæstfri og venlig og farverig. Frokosten var i haven og dugen var en slags sækkelærred, som begyndte i en sløjfe i et træ og så bølgede sig ned over det lange bord. I sløjfen sad der en yndig, stor buket lyserøde roser, som jo blev lidt dvask i løbet af den muntre dag. Bordet var selvfølgelig dækket med den herlige og farvestrålende keramik, og stemningen var høj. Det var en fin samling folk - andre keramikere, de ansatte, diverse antikvitethandlere, og så skovfogedelever, som sprang rundt i meget stramme, hvide bukser. Der var et lille bål, som jo også skulle passes. På bordet luskede en lille hamster omkring mellem mad og farvestrålende skåle og efterlod sig små "rosiner" - og Bjørn råbte: "Er den dog ikke

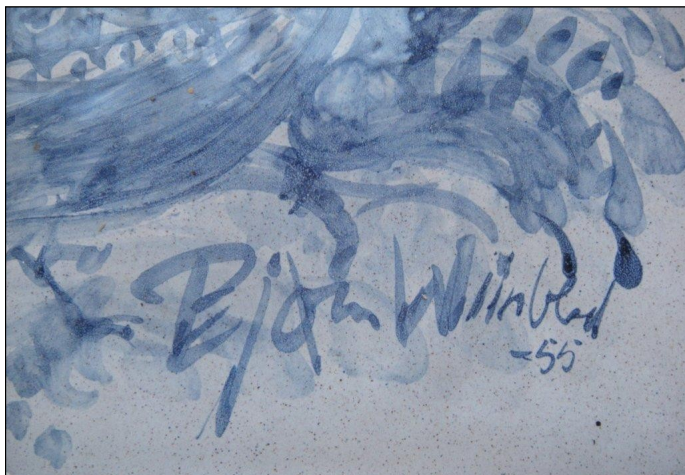
bare sød??"

Blandt gæsterne var en kendt keramiker - lad os kalde ham X. Han var kendt for at være lidt besk og provokerende. Så sagde Bjørn: "Jeg siger til alle mine venner, at i virkeligheden er du SÅ SØD, kære X!" I kan forestille jer, hvordan X's facade revnede, og han blev sød og vennsæl resten af dagen. I løbet af dagen ringede Stig Lommer, som var direktør for diverse revysteder, og bestilte lidt kulissemalerier. Der kom også en stor trækasse fra Mexico, som straks blev åbnet, og frem kom de herligste ting: blandt andet en del skæve, små glas fuld af luftbobler og lavet af omsmeltede coca-cola-flasker. Jeg sagde: "Er de dog ikke skønne og levende og skæve?" Og den gæstfrie vært sagde: "Tag dog et, tag dog et, du fornærmer mig, hvis du ikke tager imod det!" Som I kan forestille jer stod det senere på en god plads og mindede mig om en fin dag.

På den tid var Wiinblad begyndt at få succes i Tyskland på Rosenthal, og han fortalte, at han havde gjort alt for at hjælpe de gamle, danske keramikvenner med at sælge deres ting i Tyskland, men det var ikke muligt. Man kan godt forestille sig, at al det alvorlige og dyste brune og grå stentøj (våde og brune pløjemarken og grå himmel) måske ikke lige var, hvad tyskerne (og resten af verden) havde brug for efter de mange mørke og magre år. Farver og fest og eventyr var svaret.

Jeg husker også, at Bjørn sagde, at det altid ville være muligt for ham at feste for sine venner. Hvis man ikke har penge, kan man jo bare rulle en rulle tapet eller et stykke voksdug ud på gulvet, tegne nogle cirkler på "dugen" og servere spagetti i cirklerne, og selvfølgelig kunne de kære gæster lejre sig på puder omkring tapetløberen, som i det gamle og dekadente Rom. Det var bare et par ord til minde om et festligt og altid generøst menneske, som havde stor talent for at skabe glæde omkring sig ved hjælp af sin keramik og sin betænksomhed."

I Danmark blev Bjørn Wiinblads kunst nærmest folkeeje, og han nåede at blive virkelig rig af sin produktion. Han havde mange boliger, bl.a. også i Tyskland og Schweiz, men da han blev ældre, var han nødt til at opgive dem, da han ikke havde mulighed for at passe dem alle. Nu er der kun det store, lyseblå træhus i Lyngby tilbage, og det trænger efterhånden til en kærlig hånd.

Da Wiinblad ikke har direkte arvinger, bestyrer en fond hans formue, og fondens fornemmeste opgave er at finde ud af, hvordan man kan bevare de store kunstsatte, der gemmer sig i huset, uden samtidig at være nødt til at sælge ud af dem. Planen er at gøre Wiinblads samling tilgængelig for et bredere publikum og bevare den i sine oprindelige rammer.

Der er ingen tvivl om, at Bjørn Wiinblads hus og samling har potentiale til at blive et vigtigt og aldeles underholdende sted, og ikke bare for keramiske fagfolk. Men det står og falder med den levende formidling, med fortællingerne fra Bjørnens fantastiske liv!

Vi var meget mættede med indtryk, da vi forlod det blå hus, men vi skulle alligevel videre, for der var et punkt mere på programmet den dag: den gamle Raadvad knivfabrik i nærheden af Brede Værk. For at nå dertil skulle vi nærmest følge Mølleåen ud af Lyngby, ud i den fantastiske nordsjællandske natur

med bakker, vandløb og høje træer. Vandløbene er så også det centrale i den fortælling fra Danmarks første industrialisering, som vi nu skulle opleve en del af. Brede Værk, Danmarks største tekstilfabrik i sin tid, som nogle af os kørte igennem på vejen til Raadvad, er nu blevet en del af Nationalmuseet og huser samlinger og værksteder, der skal forske i og bevare den danske industrialisering. Det ligger her ved Mølleåen, fordi man selvfølgelig udnyttede vandet til drivkraft i de tidlige fabrikker.

Også knivfabrikken Raadvad udnyttede vandet, samt skovene omkring. Det var i sin tid et helt minisamfund, hvor de mennesker, der var involveret i knivproduktionen, også boede på stedet og havde alle nødvendige faciliteter stillet til rådighed fra fabrikkens side, fx skole, købmand, alderdomshjem og køkkenhaver. Sådanne lukkede industrisamfund findes flere steder i Skandinavien, fx også i Fiskars i Finland.

I Raadvad er rigtig mange af de gamle bygninger bevaret, og der har heller ikke bredt sig nogen form for anden bebyggelse hen til stedet. Derfor kan man særdeles tydeligt se, hvordan sådant et tidligt industrisamfund var opbygget, og også hvordan det udviklede sig med tiden. Der er således bygningskomplekser fra flere tidsperioder. Vi bemærkede en stor bygning, der lå lidt afsides på en bakketop og nu fungerer som vandrehjem: det var den tidligere skole. Hvor må der have været mange børn i boligblokkene dengang, siden de kunne fylde så stor en skole!

Hele Raadvad blev fredet i 1979 og bestyres i dag af Skov- og Naturstyrelsen. Siden 1981 har Viden-centret for Bygningsrestaurering desuden holdt til her. De øvrige bygninger lejes ud til lave huslejer, og det er hhv. ansatte i Skov- og Naturstyrelsen og kunsthåndværkere, der kan søge om en bolig eller et værksted. Dermed skulle der gerne være sørget for, at der er liv i det lille samfund.

Liv var der nu ikke ret meget af sådan en kølig lørdag eftermiddag i marts. Vist var der folk udefra på spadsereture og sightseeing, men stedets beboere

så vi ikke meget til. Der virkede dødt og forladt. Det så ikke ud til, at man for alvor har givet kunsthåndværkere en tydelig profil i byen, til trods for at de på papiret skal have det.

Vi besøgte Elisabeth Lau Kieffer, en keramisk formgiver, der alligevel holder til i Raadvad. Hun har indrettet værkstedet i en meget højloftet bygning, der tidligere husede den store båndsav, der kløvede de træstammer, som skulle bruges i knivproduktionen. Hende passer det udmærket, at hun som kunstner lever et upåagtet liv i Raadvad. Hun vil ikke så gerne have, at folk skal komme ind og kigge, så hun er glad for, at hendes værksted kun har vinduer under loftet. Alligevel føler hun lidt, at man som kunsthåndværker ikke er helt så anerkendt i lokalsamfundet, som de øvrige beboere.

Elisabeth Lau er ellers med i spændende udstillingsprojekter. Hun leverer til Butik for Borddækning inde i København, og hun viste os et flot katalog til en udstilling med titlen "Verden på et fad", som hun har lavet sammen med ti andre keramikere. Udstillingen kan faktisk i øjeblikket ses i Svendborg.

Vi var godt trætte efter besøget i Raadvad, selvom vi var blevet fint beværtet med både kaffe, te og kage. Nu skulle det blive godt at finde vores logi og slappe af med aftensmad og selskabeligt samvær.

Men bestyrelsen havde stadig en overraskelse til os, måske dagens største clou! For da vi var ved at indfinde os til aftenens ta'selv-bord, dukkede der pludselig to nye ansigter op i flokken. Eller ny og ny - var det egentlig ikke nogen, vi havde set før? Nå, jo! Det var da vist de to dejlige keramikdamer Holst-Schmidt! Hvor var det hyggeligt, at de ville komme og spise med. De boede da nok også i nærheden (altså på Sjælland, tænkte jyderne). Og som de utrættelige formidlere i mailtjenesterne keramikrelæet og keramiklinjen hørte de to da vel sagtens helt naturligt til i foreningen.

Men det var altså ikke kun for samvær og hygge, de to var kommet, viste det sig. For efter maden blev vi bedt ind i det tilstødende mødelokale, hvor der blev rigget til, og så fik vi den helt store tur udi den danske keramik fra samlernes, forskernes og - hvis man må være så fri - "nørderne" synsvinkel. Det var hæsblæsende, underholdende, lærerigt, overraskende og dybt, dybt imponerende!

Mor og datter Holst-Schmidt har nu i noget der må nærme sig et halvt århundrede været vildt optaget af dansk keramik, og denne interesse er efterhånden blevet deres primære livsindhold. De er blevet et forskerteam, der ikke bare har afsindig meget viden på deres felt, men også forstår at formidle denne viden videre.

Så på trods af, at medlemmerne i løbet af dagen havde oplevet ikke så lidt og var fulde af nye, spændende indtryk, sad man alligevel på kanten af stolen, med åben mund og polypper og fulgte begejstret med i den usædvanlige forskningshistorie, der her foldede sig ud.

Det særlige ved denne historie er måske, at makkerparret Holst-Schmidt har bevaret den oprindelige, næsten barnlige begejstring for området (en fantastisk historie, hvordan Ane begyndte at samle på signaturer og systematisere dem på kartotekskort!) men at de samtidig har en teoretisk ballast, der gør dem i stand til at fastholde linjen og bevare overblikket i deres uoverskuelige projekt. Og alt dette fik vi et lille indblik i.

Vi så således, hvordan de kommende bøger om de danske keramikere skal bygges op, fulgte med i overvejelserne over, hvordan alle informationerne en gang skal gøres tilgængelige, vi fik et indtryk af arbejdsgangene med de omfangsrige logbøger og blev gang på gang imponerede over, hvor mange sidespor disse to ildsjæle kan holde kørende samtidig. Redaktøren funderede ved foredragets slutning over, at der var en ikke ringe lighed mellem weekendens to hovedattraktioner, nemlig Bjørn Wiinblad og damerne Holst-Schmidt: denne liden-skabelige optagethed af at samle og kategorisere og samtidig den store generøsitet, når der skal de-

les ud og hjælpes. Hvor er det fantastisk, at sådanne mennesker findes!

Således meget beriget kunne vi tage dessert og aftenkaffe i opholdsstuen, fortsætte hyggesnakken lidt endnu og så gå til køjs efter en lang og indholdsrig dag.

Den næste dag afvikledes generalforsamlingen i god ro og orden - referatet er allerede blevet sendt ud i et nyhedsbrev. Medlemmerne gik bagefter hver til sit og udnyttede forskellige muligheder for sightseeing i området, hvor både museet Louisiana i Humlebæk og det indre København kunne byde på gode udstillinger. Igen har generalforsamlingsweekenden været tilrettelagt forbilledligt, og bestyrelsen skal have stor tak for deres indsats!

DISKRIMINATION PÅ FORMLAND I HERNING

Af Marie Würtz

Formland Messen har lavet et område for Craft & Ceramics. 'Alletiders' tænkte jeg først. Men det var indtil, jeg fik meldingen om, at det område ikke var for alle. Annelise Rasmussen fra Hovedgård Keramik og jeg har de sidste to Formland Messer udstillet sammen, som så mange år før. I august 2011 kom et nyt område til messen, New Note Craft & Ceramic, hvor vi udstillede. Men på den seneste messe januar 2012 blev vi placeret i Hal K.

På opfordring af Esben fra Potteriet (mail sendt til medlemskredsen 25. marts) tog jeg kontakt til Formlands marketingskonsulent Jessie Rundstrøm, for Hovedgård Keramik og jeg ville jo gerne stå sammen med de andre pottemagere på Craft & Ceramics.

Stor var min forbavselse, da jeg med det samme fik at vide, at vi der ikke kunne få plads. Jeg blev også rigtig vred, da jeg fik begrundelsen: Det var kun et område til minimalistisk, industrifremstillet keramik, som Mads Arling, der er kurator for området, havde valgt, hørte til der. Sådan lød begrundelsen. Mine ører var ved at falde af. Det forlød også, at en del af de unge designere, som fortrinsvist laver støbeprodukter, ikke brød sig om, at der var for mange pottemagere i denne afdeling.

Jeg må lige sige, at det aldrig har forstyrret mit og Annelises verdensbillede at stå ved siden af nye, unge keramikere med andre håndværkstraditioner. Det er kun dejligt, at keramikbilledet er varieret. Vi lander jo alle sammen på de samme vilkår, når vi skal sælge vores produkter. Det er Annelise og jeg beviset på, da den ene er pottemager og den anden er uddannet på kunsthåndværkerskolen i Kolding. Nå, lige en solidarisk opsang.

Men det er dog for galt, at en kommerciel Messe, hvor alle betaler den samme kvadratmeterpris, bliver til en censureret udstilling. Craft & Keramik betyder så vidt vides håndværk og keramik. Hallo, det er os! Det er dybt bekymrende at blive prikket til med en gammel fordom om, at nogle er finere end andre. Vi var såmænd også omkring, om det mon var aldersdiskrimination. Det er jo tydelig på vores hårfarve, at vi ikke er fra i går. Foreløbig er konsekvensen, at vi vælger Formland fra, når vi ikke kan få en stand der, hvor vi efter egen mening hører hjemme. Vi må ud med salgstasken.

Nu klarer vi os jo nok, da erfaring og tæft for tidsvarende keramik, nok skal bære vores tid ud. Men den diskrimination, som vi mener, der er sket her, er efter vores bedste mening et uheldigt og dårligt signal at komme med i disse tider, hvor dansk forankret pottemagerhåndværk kæmper for sin overlevelse.

TEPOTTER I TRÆNGSEL

Foreningens tepotteprojekt fik bred opbakning på generalforsamlingen i marts måned. Projektet skal fremhæve tekander som pottemagerens særlige profileringsprodukt.

Følgende punkter skal projektet indeholde:

1) Vi holder i 2012 og '13 flere workshops, hvor vi får mulighed for at opruste vores kompetencer omkring tepotter. Både det praktiske håndværk og design (Se indbydelse til den første workshop her i bladet).

2) I 2014 afholdes en tepotteevent eller udstilling (vi arbejder på at det kan blive på Grimmerhus).

3) Samtidig søsættes hjemmesiden www.tepotter.dk som et særligt tilbud for foreningens medlemmer.

Formålet med projektet er at synliggøre foreningens medlemmer gennem et enkelt produkt og dermed skabe øget salg både af tepotter og af andre produkter.

Det hele afhænger dog af, at projektet bliver bakket op i praksis. Når vi når til 2014, skal vi være i stand til at vise MASSER AF TEPOTTER. Virkelig så mange, at begivenheden kan trænge igennem i forhold til medierne også!

I forbindelse med tepotteprojektet kommer her en bemærkning fra redaktøren: Som illustration til artiklen syntes billeder af en masse forskellige tekander at være det oplagte valg. Men det skulle ikke være billeder fra vore egne rækker - for tænk, om man forfordelte nogen. Så ud med mig på WWW. Der måtte vel ligge en masse.

For sjov søgte jeg ad tre omgange: Jeg søgte på *teapots*, på *Teekannen* og på *tepotter*. For gad vide, om man kunne lave lidt kulturstudier samtidig? Og det kunne man da i hvert fald!

Jeg søgte på billeder (store), og så rullede jeg siderne igennem, indtil Google selv sagde stop og bad om at hente flere sider. Det mest iøjnefaldende var, at der på den danske søgning allerede efter relativ få sider bogstaveligt talt gik kage i det. Det vil sige, at der sådan set ikke længere var tekander på billederne, men bagværk (cupcakes for eksempel), foruden tekstiler, småbørn og alskens andet gøgl, der i mine øjne ikke havde det fjerneste med tekander at gøre.

Rekordholderen i forhold til antallet af seriøse tekandebilleder var så afgjort den tyske søgning. Her blev der faktisk ved med at være tekander på billederne (og fyrfad) helt frem til sidste side. Den engelsksprogede søgning lå i midterfeltet, for der kom også på et tidspunkt en del andet indhold på billederne. Her var det til gengæld sjovt at se, hvordan hovedvægten lå på industrielt fremstillede tepotter - og så med vægt på underholdningsfaktoren!

Konklusionen af mine amatørwebkulturstudier må nu være op til læseren. I kunne også prøve selv, det er ganske underholdende! I den danske søgning stødte jeg på nedenstående billeder af to tekander af den kendte danske keramikker Jac Hansen, dem skal vi ikke snydes for, og det ville måske være interessant undervejs i projektet at finde frem til et udvalg af tekander, fremstillet af navnkundige keramikere.

En sidste ting, jeg spekulerede over var, hvordan min websøgning mon var forløbet, hvis jeg havde været i stand til at søge på japansk, kinesisk eller koreansk? Gad vide, om udbuddet af tekander er størst i tekulturens hjemlande?

Og så lige en idé: tag bladet med til workshoppen - så kan vi diskutere de afbillede tekanders låg, hanke, tude, dekorationer, proportioner osv.!

CVR.-NR OG MEDLEMSKAB

Af Finn Risom

Man kan ikke få et CVR nummer, medmindre man er momsregistreret. Desværre har jeg videregivet en forkert oplysning derom på generalforsamlingen i marts. Man **kan** blive momsregistreret (og derved få et CVR nummer), selv om man har en omsætning på under 50.000 kr. årligt. Men så skal man også opkræve og afregne moms. Man **skal** være momsregistreret, hvis man har eller forventer at få en omsætning på over 50.000 kr. årligt.

Da vi lavede den nye folder, drøftede vi optagelseskrav til nye medlemmer. Vi vil optage professionelle lerfolk, men ikke hobbyfolket. Det havde ellers været en let måde at vurdere på, hvis vi kunne kræve, at alle havde et CVR nummer. Men da vi ikke kræver, at man er momsregistreret, kan vi altså heller ikke bruge CVR nummer til at sortere efter.

UDSTILLINGER PÅ GRIMMERHUS LIGE NU

Vi har tidligere her i bladet omtalt Erik Veistrups samling på Grimmerhus. Nu har den gode mand yderligere doneret en række keramiske værker fra sin private samling til museet. De udstilles under den fine titel "Fra sans til samling" fra den 29. april til den 19. august og er sikkert et besøg værd.

Desuden har man allerede fra januar kunnet se en nyopsætning af den anden store donation, der består af ca. 40.000 keramiske værker fra Royal Scandinavia A/S's "Gave" til museet. Det bliver spændende at se, hvordan genstandene vil tage sig ud i de nye bygninger, når en renovering en gang i fremtiden er afsluttet. Tegningerne til det vindende projekt kan ses på Grimmerhus' hjemmeside, men det er jo altid svært at forestille sig virkeligheden ud fra nogle arkitekttegninger.

Den sidste udstilling i øjeblikket har titlen Network 2012 og viser værker, der er skabt på det årlige 6-ugers-symposium for unge keramikere på Guldgård.

Og nu vi er ved Grimmerhus: nedenfor kan I se den ansøgning, bestyrelsen har sendt til Grimmerhus i forbindelse med vores store tekandesatsning. Lad os håbe på, at de vil se velvilligt på den!

Dansk Pottemagerforening af 1894.

v. formand Finn Risom

Sæbyvej 17

9340, Asaa

Tlf. 98 15 75 55

info@danskepottemagere.dk

www.danskepottemagere.dk

10. juni 2012.

Ansøgning om udstillingsmulighed på Grimmerhus.

Dansk Pottemagerforening iværksætter denne sommer et projekt med arbejdstitlen "Tepotter i Trængsel".

Tepotter er for mange pottemagere (og andre keramikere) et produkt, hvor man i særlig grad kan vise sin keramiske kunnen. Det er samtidigt et emne man har mulighed for at profilere sig med i markedsføringen. En mulighed der vidst ikke altid udnyttes.

Projektet skal "opruste" medlemskredsens arbejde med tepotter, og medvirke til at den viden, erfaring og håndværksmæssige kunnen, som er opsamlet hos de enkelte pottemagere, bliver videregivet og udviklet i et kollegialt fællesskab.

Kort sagt: Vi vil blive bedre til at lave tepotter – vi vil gøre os kendte for at lave tepotter (man går da til pottemageren og ikke til Imerco, vel?) – og derigennem få et bedre salg – af tepotter og af andre produkter.

Gennem de næste par år vil vi afholde workshops og andre aktiviteter.

Vi vil fokusere på den håndværksmæssige side af sagen, på design og på markedsføring.

Som afslutning på projektet ønsker vi en udstilling som skal præsentere tepotter fra det producerende håndværkserhverv. – MASSER AF TEPOTTER, i et mylder af udgaver.

Vi håber det vil være muligt at afholde denne udstillingsbegivenhed på Grimmerhus i slutningen af 2014 eller begyndelsen af 2015, når I er færdige med ombygningen.

I forbindelse med afslutningen på projektet vil vi søsætte den fælles profilering på www.tepotter.dk, som bliver et særlig markedsførings site, som skal være stedet hvor man ledes hen, når søgeordet er tepotter

Forhåbentligt bliver der mulighed for at gennemføre arrangementet på Grimmerhus. I er allerede telefonisk blevet kontaktet om denne ansøgning af foreningens næstformand og kasserer Marie Würtz.

Marie Würtz er i bestyrelsen vores internt ansvarlige for dette arrangement. Så de praktiske kontakter om arrangementet kan rettes til Marie på mw@pottemageren-juelsminde.dk.

Med venlig hilsen

Finn Risom

Elvarmeteknik

Elektriske ovne til bearbejdning af glas

Elektriske kammerovne til keramik

Maskiner og udstyr

Elektriske topovne til keramik, op til 1320°C

ROHDE

Keramik, glas og stentøjsovne
Varmespiraler, automatik, termoføler og
guldsikringer
SALG - SERVICE

Jørgen Bang Oldhøj
Telefon +45 8626 0107
www.elvarmeteknik.dk

Benny V. Christensen
Import Export Agentur

TOTAL - LEVERANDØR TIL DEN KERAMISKE INDUSTRI

- Importør af VINGERLING' keramiske lertyper
- Importør af FERRO's keramiske glasurer og oxyder
- Levering med egen bil

Humblevej 26 B, Kædeby, 5932 Humble
Telefon 62 57 12 80 - Telefax 62 57 29 37 - Mobiltelefon 20 46 39 98
e.mail: bennychristensen@c.dk

DANSKE POTTEMAGERE

DET DREJER SIG OM LER